

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Lepe knjižne nagrade!

Zgledni upokojeni nadučitelj umrl. V Mariboru je podlegel kapi na Stefanovo 76 letni g. Anton Kukovič, upokojeni nadučitelj. Rajni je bil rojen v Ptuj. Učitelj je bil na Zavrču in pri Sv. Marku. Kot nadučitelj je služboval na Polensaku in v Črešnjem pri Slov. Bistrici, kjer je stopil leta 1925, v pokoj, katerega je preživel v Mariboru v krogu svoje žene in dveh zglečnih sinov. S pokojnim Kukovičem je legel v grob pravi krščanski učitelj ter vzgojitelj, ki je razumel potrebe našega podeželskega ljudstva, kateremu je poleg učnih predmetov vcepljal tudi ljubezen do rodne grude in napredno kmetijstvo ter sadjerejo. Kó je živel v pokoji, se je rad oglašal v »Slov. gospodarju« in praktičnimi gospodarskimi in sadjarskimi nasveti. Blagemu šolniku bodi Vsemogočni večni plačnik, žalujočim preostalom naše iskreno sožalje!

Smrt v 91. letu. Pri Sv. Barbari v Slov. goricah je 20. decembra umrla posestnica Antonija Šnucet v 91. letu. Bila je izborna kuharica in čislana sosedica, vsi so jo zelo spoštovali. Vsa družina šnucetova je globoko verna. Bog jih naj tolaži, rajni pa naj sveti večna luč!

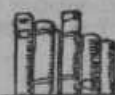
Smrt dolgoletnega grobokopa. Pri Sv. Andražu v Halozah je pred kratkim odšel iz solzne doline dolgoletni grobokop Andrej Flajšman iz Belovške. Blagopokojni se je rodil 10. oktobra 1865. leta. Službo grobarja je vršil od leta 1895. in vse do svoje smrti. Pokopal je okrog 1500 ljudi. Posestvo, na katerem je živel s svojo družino, si je preskrbel z žulji svojih rok. V zakonu se mu je rodilo pet otrok, od katerih še živi samo ena hčerka. Dva sina sta padla v svetovni vojni, eden pa je umrl na posledicah malarije, ki jo je istotako dobil v svetovni vojni, katere se je tudi pokojni udeležil. Naj mu bo lahka zemlja, ostalim pa naše sožalje.

Smrtna kosa pri Sv. Andražu v Halozah. Odšli so v večnost: Kozel Liza, ki je umrla na dan svojega rojstva, Vnuk Janez iz Trdobojc, ki mu je pretrgala nit življenja zavrtna jetika, istotako je umrla v Trdobojcih Vidovič Neža, vdova, ki je umrla za vodeniko. Nadalje je umrl Merc Viktor, kateri je bil star komaj štiri mesece in štiri dni. Prehladil se je med požarom, ki se je pojavil v nočnih urah

pri Merc Jožetu v Vel. Varnici in ni bilo nikogar, ki bi bil pazil na otroka. V Vel. Okiču pa je smrt pokosila Lesjak Andreja, prevzitarja. Pokojni naj počivajo v miru, preostalom žalujočim pa izrekamo naše iskreno sožalje!

Najstarejši posestnik umrl pri Sv. Juriju ob Taboru. Dne 21. t. m. je umrl najstarejši posestnik v župniji Tomaž Čulík, p. d. Spendijs, posestnik v Kapli, star 91 let. Bil je član apostolstva mož in vsako 1. nedeljo v mesecu je kljub visoki starosti prejel sv. obhajilo. Bog mu je poplačal to s tem, da je na Tomaževu, t. j. na svoj god prejel sv. popotnico in na svoj god tudi umrl. Pokoj njegovi duši!

Smrtni primeri pri Sv. Rupertu nad Laškimi. V Stopinjah je 12. decembra po dolgem trpljenju umrl gospodar Janez Lokošek, star šele 37 let; pri vojakih si je nakopal malarijo, ki ga je spravila v prezgodnji grob; zapušča užaloščeno ženo in štiri nedorasle otroke. — Na sveti dan pa

TISKARNA SV. CIRILA MARIBOR - PTUJ - TRBOVLJE

smo položili k zadnjemu počitku vdova Uršula Privšek iz Male breze, dva dni prej pa 80 letnega Karla Štarkel. Naj počivajo v miru!

Dopisi

Dravska dolina

Ojstrica nad Dravogradom. Veseli dan za ojstrške solarje je bila sobota pred božičnimi prazniki. Ta dan je vodstvo ljudske šole razdelilo otrokom božična darila, ki so jih darovala in zbrala dobra srca širom Slovenije. Lica vseh otrok so žarela od veselja, ko so šli iz šole. Marsikateri je drsajoč v svojih cokolah nesel pod pazduho zavoj, v katerem so bili novi čevlji, ki jih bo vsaj v največjem mrazu in snegu lahko zamenjal s cokolami. Drugi so dobili zavoj blaga za obleko, tretji za perilo. Šolsko vodstvo je po svoji uvidevnosti razdelilo vsa darila tako, da je dobil vsak otrok ojstrške šole nekaj za božično darilo. Zelo revni otroci so dobili blago za svojo obleko in čevlje. Za vse to gre javna zahvala vsem darovalcem za obmejne otroke, posebno »Rotary Clubu« v Mariboru, tvrdki Ornik-Mitrovič v Meži, tvrdki Goll v Meži, Družbi svetega Cirila in Metoda v Ljubljani, g. Remcu, trgovcu v Dravogradu, g. Pernatu, trgovcu v Meži, in drugim darovalcem. Hvaležna je vsa obmejna deca, zlasti še siromašna, da se je spomnijo v njihovi bedi dobri ljudje širom slovenske zemlje vsaj za božične praznike in ji pripravijo nekaj veselja.

Dravsko polje

Sv. Janž na Dravskem polju. Kot strela iz neba nas je zadela vest, da je preminul naš priljubljeni in prezasižni voditelj dr. Anton Korošec. Tiho, s povešeno glavo in solznim očesom so se obiskovali voditelji naših mladinskih in političnih organizacij. Ker posamezne organizacije radi kratkega časa in priprav za pot v Ljubljano niso mogle izvesti žalnih sestankov, so to storile v nedeljo, dne 22. t. m., ko so njih vodstva pre-

čitala posebne spomenice. Obisk članstva je bil obilen. Pogreba v Ljubljani se nas je udeležilo trideset, 4 fantje in 6 deklet v krojih, drugi v civilu. Novemu voditelju želimo veliko blagoslova, a blagopokojnemu dr. Antonu Korošcu pa naj Bog da mir in pokoj. Med nami pa ostane vedno v častnem spominu.

Sv. Janž na Dravskem polju. Dne 19. decembra se je vnela obleka triletnemu Francu Petrovič iz Zlatolič. Otroku je bil sam brez nadzorstva pri štedilniku in se mu je kar nenadoma vnela obleka. Oče, ki se je takrat vrnil, je našel sinčka silno opečenega in ga je nemudoma spravil v ptujsko bolnišnico, kjer pa malčku niso mogli več pomagati. Umrl je v groznih mukah 22. decembra. To naj bo za vas, starši, ponoven opomin: pazite na otroke! — Že zopet so se pojavili kallici nočnega miru v naši fari in tokrat v Zlatoličah. Neznanci so poskusili svoj nočni posel v mlino, a so bili prepadeni. Upamo, da bo orožništvo te ponočne vrane izsledilo in bodo prejeli plačilo za ta svoj nočni posel od sodišča.

Ptujska gora. Žalostna vest o nenadni smrti našega narodnega voditelja dr. A. Korošca je močno pretresla celo našo faro. Spomin velikega pokojnika in nepozabnega dobrotnika smo počastili v terek z mašo zadušnico, pri kateri so bili v velikem številu zastopani vsi farani, posebno še naši možje. Ljubi Bog naj bo našemu dobremu voditelju po naših molitvah milostljivi sodnik in obilni plačnik!

Ptujska gora. Igra »Po trnju do cvetja«, katero so na Stefanovo podale z veliko strumnostjo naša dekleta, je popolnoma ustregla našim gledalcem, ki jih je bila polna dvorana. Še večji obisk se obeta na Novo leto, ko bo naše Prosvetno društvo podalo lepo igro »Vrnitev«. Ker so že sedaj vstop-

»Slovenski gospodar« stane:

Celoletna naročnina 38 din, polletna 20 din in četrtletna 11 din. — Vsi celoletni naročniki, ki plačajo v decembru 1940 ali vsaj v januarju 1941 celoletno naročnino ali isto doplačajo, imajo pod dosežanji pogoji zavarovan svoj dom v slučaju požara za 1000 din.

Usmrtitev Companysa v Barceloni. Vsem je še v spominu predsednik Katalonije Companys, ki se je v španski državljanski vojni naslonil na rdeče, misleč, da bodo ti po končani vojni dali Kataloniji avtonomijo. Companys ni bil levčar, ampak je bil veren katoličan. V procesu, ki ga je naperila španska nacionalistična vlada proti njemu, je 15. avgusta izpovedal, da upora delavstva in državljanske vojne ni povzročil on, ampak Negrin. On se je samo naslonil na republikance v upanju, da bo s tem uresničil stari sen Kataloncev po avtonomiji. Sodišče ga je kljub temu obsodilo na smrt. Na predvečer njegove usmrtitve so ga smeli obiskati sorodniki, med njimi tudi sestra z nečakom. V noči je prosil za duhovnika, se

Januš Golec:

Hči mariborskega mestnega sodnika

Ljudska povest iz junaške dobe obrambe Maribora pred Turki leta 1532.

UVOD

Največ nepopisnega gorja je pretrpela Štajerska od krvoločnih Turkov, kateri so opustošili kraje od Gradca do Brežic s 34 velikimi vpadi.

Kamor so pridivala turška krđela, so oropala, požgala in uničila vse. Pobila so starejše ljudi ter negodne otroke. Kar je pa bilo od obojega spola količkar pri moči, so odgnali v sužnost, iz katere navadno ni bilo rešitve.

Turški ogenj, meč in odgon so nekatere kraje po Štajerskem povsem razljudili. Preostali so po večjih turških navalih v obsežnih naseljih le posamezniki. Ko so Turki zginili, so tisti, ki so ostali še živi, občutili nevzdržne strahote popolne osamelosti. Na visokih drevesih so zažigali daleč vidne ognje, s katerimi so oznanjali, da životari v tej in oni požgani vasi še kaka človeška duša, katera hrepeni po razgovoru s človeškim bitjem, ki sameva in objokuje v zapuščenosti zgubo svojcev. Na ta način so se dogajale preselitve in združitve tujcev s tujci iz neugnanega hrepenenja po človeški družbi.

Obče znano je, da je ostalo po Dravskem ter Ptuj-skem polju od turških vpadov več Turkov. Ti so se sčasoma pomešali s Slovenci. Na tiste čase spominjajo še dokaj gosta imena: Turk, Baša, Šalamon (Sulejman), Čelofiga, Predikaka, Sagadin, Murat, Mustafa, Hazemali in tako dalje.

Ne smemo misliti, da so naši pradedje prosili turške požigalce, plenilce ter uničevalce, naj ostanejo med njimi. Nikakor ne! Manjša krđela turških razbojnikov, ki so se že naveličala potikanja in prepogostih grozodejstev, so zaostala po naših lepih krajih, po katerih je bilo prebivalstvo popolnoma iztrebljeno in odvedeno v turško sužnost. Daleč na okrog ni bilo toliko krepkih slovenskih možkih, da bi se bili lahko v doglednem času masčevali nad vsiljivimi mohamedanskimi kolonisti.

Kakor razgrne čas čez vse plašč pozabljenja, tako je bilo tudi s turškimi priseljenci, kateri so stopili šele po letih v stik s slovenskim življenjem, se z njim pomešali in spojili tako, da je ostalo in se ohranilo do danes od nekdanjih najhujših sovražnikov Slovencev samo še ime turškega izvora.

Ako bi hotel opisati vseh 34 velikih turških razdejanj na Štajerskem, bi dovedlo predaleč, ker je iz teh strašnih let do današnjih dni ohranjenih preveč bridkih spominov za eno povest in so tudi porazdeljeni na predolga razdobja.